

Maade, som her er sket, er i hvert Tilfælde ikke heldig.

Ole Hansen: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale den Uregelmæssighed, der har fundet Sted ved Frederiksberg Station i Juleferien, eftersom den højtærede Minister har givet Løfte om at tilstille vedkommende Udvalg Resultatet af de Undersøgelser, der have fundet Sted. Naar den højtærede Minister henviste til, hvad der er fremkommet i „Berlingske Tidende“, maa jeg dog sige, at det forekommer mig, at „Berlingske Tidende“ ikke har berørt det, der er Hovedspørgsmaalet, nemlig om Stationsforstanderen samtidig med, at han har overladt Ledelsen til en Assistent, dog ogsaa selv har gaaet og uddelt Ordre. Jeg mener, at det maa være Hovedspørgsmaalet, og hvis han har gjort dette, er det efter min Mening en meget letsindig Handling af en Stationsforstander.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det var ikke min Hensigt i min Besvarelse af det ærede Medlems første Udtalelse at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Stationsforstanderen har begaaet en Fejl eller ikke. Det er noget, jeg selvfølgelig ikke skal udtale mig om, forinden den officielle Undersøgelse foreligger for mig. Det, jeg ønskede at udtale og konstatere, var, at den Uregelmæssighed, der var foregaaet ved Afsendelsen af Toget den Dag paa Frederiksberg Station, ikke havde medført nogen som helst Fare for Trafikken, saaledes som det er fremstillet offentligt og paa en saadan Maade, at det har vakt Uro iblandt Publikum; ellers havde Sagen jo ikke givet Anledning til den Omtale, som den har været Genstand for.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2723 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

C. Hage: Det foreliggende Lovforslag adskiller sig paa et væsentligt Punkt fra de Forslag om samme Emne, der tidligere have været fremsatte af Regeringen. Dette Forslag opgiver Fordringen om at dele Vælgerne i to Valgklasser og indskrænker sig i Hovedsynspunktet til at foreslaa Indførelse af Forholdstalsvalg paa Basis af den nuværende Valgret. Forslaget er for saa vidt en meget væsentlig Tilnærmelse til den Opfattelse, som gennemgaaende har været gjort gældende fra Folketingets Side. Den første umiddelbare Følelse ved dette Forslags Fremkomst er for mig en Beklagelse over, at dette Skridt er blevet gjort saa sent. Det er nu allerede en Snes Aar siden at der her i Folketinget fremsattes Forslag om ved de kjøbenhavnske kommunale Valg at indføre Forholdstalsvalgmaaden. Forslaget blev i Slutningen af Halvfjerdserne og Begyndelsen af Firserne fremsat — hvis jeg ikke husker fejl — 3 Gange i Træk. I alt Fald 2 Gange vedtoges det her i Tinget og sendtes til Landstinget, men stadig forgæves. I 1881 kom der til at foreligge en Landstingsudvalgsbetænkning, som gik ud paa at nægte Lovforslagets Overgang til tredje Behandling. Den Gang var Højre her i Kjøbenhavn saa at sige eneraadende, og det havde ingen Skrupler ved at benytte sin Magt til at forhindre oppositionelle Meninger fra overhovedet at faa Adgang til Byens Raad. Det tør vel i Almindelighed siges, at konservative Partier sjældent udmærke sig ved nogen høj Grad af Fremsyn, og at de heller ikke pleje at føle sig særlig stærkt trykkede af abstrakte Retfærdighedsbetragtninger. Men det kan maaske tilføjes, at

Rettelse:

Sp. 1667, L. 6 f. o.: „Sp. 1276“, læs: „Sp. 1276 og 1611 ff.“.